

Anmeldelser og Kritiker.

»Paläontologische Zeitschrift.«

Paa Prof. O. JÄEKEL's Initiativ blev der paa et Møde i Greifswald i August 1912 stiftet en ny international Forening, »Paläontologische Gesellschaft«, hvis Hovedformaal det er at danne et Sammenknytningspunkt for alle Palæontologer og paa enhver Maade at varetage Palæontologiens Interesser. Ved Stiftelsen havde allerede 143 Palæontologer tilsagt Foreningen deres Støtte, og Medlemmernes Antal har siden den Tid været stadig voksende, et klart Bevis for Foreningens Eksistensret.

Allerede i September s. A. holdt den ny Forening sit første Aarsmøde i Halberstadt, hvor der blev holdt flere videnskabelige Foredrag og foretaget enkelte Ekskursioner, bl. a. til den Teglværksgrav udenfor Byen, i hvis Keuperler man i de sidste 3—4 Aar har gjort opsigtvækkende palæontologiske Fund, navnlig af Dinosaurer og Skildpadder. Flere af Skeletterne saaes *in situ*, til Dels udpræparerede. — I 1913 blev Aarsmødet henlagt til Dresden, hvor en ret talrig Skare Palæontologer gav Møde i Slutningen af Septbr. og drøftede deres Fællessager. Ogsaa her blev der gjort en Ekskursion, nemlig til »Plauenscher Grund« udenfor Byen, Findestedet for talrige permske Tetrapoder (*Branchiosaurus* osv.). — I indeværende Aar er Foreningen indbudt til at holde sit Aarsmøde i London.

Under Prof. JÄEKEL's Redaktion udgiver Foreningen et Tidsskrift, »Paläontologische Zeitschrift«, hvoraf allerede 2 store Hæfter foreligger. Der findes her en Afhandling af OTTO JÄEKEL »Wege und Ziele der Paläontologie«, hvori Forf. bl. a. udtaler, at den ny Forenings Hovedopgave maa være at skaffe Palæontologien Albuenum indenfor de naturvidenskabelige Fag.

Foreningen skal ikke alene fremme den geologiske Side af Palæontologien, men fremfor alt den morfologisk-biologiske. Den skal søge at udvirke, at Faget ikke som hidtil hovedsagelig kommer til at hvile paa et mineralogisk-geologisk Grundlag, men at Studiet af de levende Organismer og deres Livsforhold for Sammenligningens Skyld bliver stillet i Forgrunden.

I en lille Afhandling »Ueber die paläontologische Bedeutung des Massensterbens unter den Thieren« nævner C. WIMAN en Mængde Eksempler paa, at Landdyr — saavel højere som lavere — undertiden ved en eller anden Katastrofe kan gaa til Grunde i massevis under saadanne Forhold, at man kan vente, at deres Skeletter eller andre modstandsdygtige Dele vil kunne bevares i Jordlagene til senere Tider. Han mener, at lignende Katastrofer ogsaa har ramt Fortidens Landdyr, og at denne »Mængdedød« derfor er af stor Betydning for Palæontologien; de allerfleste Dyr dør en naturlig Død, men ved en saadan er Chancen for en palæontologisk Bevaring saa overordentlig ringe for Landdyrenes Vedkommende, at man, naar man finder fossile Skeletter eller andre Dele af saadanne Dyr, i Reglen nødes til at formode, at man her staar overfor Rester af Dyr, der er omkomne paa en eller anden usædvanlig Maade. Hvad Havdyrene angaar, spiller sikkert den normale Død en meget betydelig palæontologisk Rolle, men ogsaa her er vel »Mængdedøden« ikke uden Betydning i saa Henseende.

En meget interessant Afhandling er O. JAEKEL'S »Ueber die Wierbeltierfunde in der oberen Trias von Halberstadt«, hvori meddeles Resultaterne af den foreløbige Bearbejdelse af det ovenfor nævnte, righoldige Fund. Af Dinosaurer var der indtil da fundet ikke færre end ca. 35 mer eller mindre fuldstændige Skeletter, til Dels i en usædvanlig god Bevaringstilstand; de allerfleste af dem tilhører Platosauridernes Familie, men lader sig næppe henføre til hidtil kendte Former. — Af Skildpadder er der fundet 4 Eksemplarer, der tilhører to vidt forskellige Typer. Dette Fund er af meget stor Betydning, da saa gamle Skildpadder hidtil kun kendtes fra den berømte »Stubensandstein« i Württemberg, hvor man har fundet Repræsentanter for sandsynligvis de samme to Typer, men i langt daarligere Bevaringstilstand. Ved Halberstadt-Fundene kastes der nu nyt Lys over Skildpaddernes Morfologi og deres hidtil saa uklare Afstamning. Af andre her fundne Hvirveldyr kan fremhæves forskellige Stegocephaler, hvis senere Undersøgelse ligeledes synes at love et interessant Udbytte.

Af Afhandlingerne af mere specielt Indhold findes i de to udkomne Hæfter: H. RAUFF »Barroisia und die Pharetronenfrage«

B. HOFFMANN »Ueber die allmähliche Entwicklung der verschiedenen differenzierten Stachelgruppen und der Fasciolen bei den fossilen Spatangoiden« samt E. JAWORSKI »Beiträge zur Kenntnis der Lias-Volen Südamerikas und der Stammesgeschichte der Gattung *Vola*«.

J. P. J. R.

Afdøde Medlemmer.

W. L. Schibbye.

WILHELM LEOPOLD SCHIBBYE blev født 29. November 1843 paa Hovedgaarden »Øland«, SV. for Thisted. I 1864 tog han pharmaceutisk Eksamen og opholdt sig en kort Tid i København, men rejste derefter til Caracas og senere til Philadelphia, hvor han læste til Tandlægeeksamen og tog Doktorgraden som Chirurg og Dentist. Efter at have praktiseret forskellige Steder — senest i Quito — vendte han hjem til Danmark, men drog atter bort og praktiserede derefter som Tandlæge dels i St. Petersburg, dels i Kiew, indtil han for en Snes Aar siden opgav sin Praksis og bosatte sig her i Landet.

Dr. SCHIBBYE interesserede sig levende for Naturvidenskaberne, maaske mest for Geologien, og deltog hyppigt i Dansk geologisk Forenings Møder, ligesom han var Medlem af den fra dens første Dag. Han var Medstifter af Videnskabernes Selskab i Caracas og fra 1903 Æresmedlem af Dansk naturhistorisk Forening. Sin Interesse for Videnskaben gav han et smukt Bevis for ved fra 1892 at udsætte den Schibbye'ske Præmie for et naturhistorisk Arbejde af en dansk Forfatter. Præmien, 500 Kr., uddeles hvert Aar af Bestyrelsen for Naturhistorisk Forening, skiftevis for et i Løbet af de 3 sidste Aar publiceret videnskabeligt zoologisk, botanisk eller mineralogisk-geognostisk (eller palæontologisk) Arbejde. I sit Testamente havde han draget Omsorg for, at Præmien fremdeles kan udsættes. — Ved sin Død, der indtraf 25. August 1913, skænkede Dr. SCHIBBYE Størstedelen af sin Formue til forskellige Legater og velgørende Øjemed.

Louis le Maire.

ABRAHAM LOUIS LE MAIRE blev født 25. Januar 1836 i København. Han blev Sekondløjtnant i Artilleriet 1857, Premierløjtnant 1860 og fik derefter Ansættelse ved Generalstabens topografiske